

Ravnoteža između obitelji i posla

Imamo ljudske ideale koji postaju božanski. U našem se životu otvaraju ova obzorja nade i dođemo do točke gdje se samovoljno žrtvujemo

2.08.2012.

Ponekad žene nisu sigurne da su pronašle svoj poziv. Često, ako imaju posao, preteško je nositi se sa zahtjevima kod kuće, a ako se posvete samo obitelji imaju osjećaj da su zakinute. Što biste Vi rekli ženama koje imaju takvo iskustvo?

Ovaj zaista istinski osjećaj dio je naših ograničenja koje svi imamo jer smo ljudi: javlja nam se jer nam nedostaje dobro definiranih idealâ koji bi bili sposobni upravljati cijelim našim životom ili zbog nesvjesnog ponosa. Ponekad bi u svemu željeli biti izvrsni. A budući da je to nemoguće, postajemo zbumjeni i nervozni ili čak depresivni ili nas uhvati dosada: ne možeš raditi deset stvari u isto vrijeme, ne znaš što bi prvo pa sve završi tako da se ništa ne napravi dobro. U takvim se situacijama može razviti ljubomora, mašta nam lako pokaže put za bijeg i u maštanjima se traži utočište, a kada se stvarnost zaboravlja, slabi moć naše volje. To je ono što ja volim zvati ‘mistično željno razmišljanje’, čine ga beskorisna maštanja i prazni ideali: da se barem nisam udavala, da barem nemam ovaj posao, da sam samo zdravija, ili mlađa, ili da barem imam više vremena!

Kao kod svega što imalo vrijedi rješenje nas košta. Ono leži u potrazi za istinskim središtem ljudskog života koje može dati prioritet, red i smisao svemu. Ovo središte pronalazimo u svom odnosu s Bogom po iskonskom nutarnjem životu. Kada Krista učinimo središtem svoga života, otkrijemo značenje zadaće koju nam je povjerio. Imamo ljudske ideale koji postaju božanski. U našem se životu otvaraju ova obzorja nade i dođemo do točke gdje se samovoljno žrtvujemo i to ne samo ovaj ili onaj aspekt naših aktivnosti već cijeli svoj život, a upravo mu to, paradoksalno, daje najdublje ispunjenje.

Problem o kojem govorimo nije isključivo ženski. Prije ili kasnije i brojni muškarci također iskuse istu stvar samo s ponešto različitim karakteristikama. Izvor briga je obično isti nedostatak visokog idealu koji se može otkriti jedino Božjim svjetлом.

Ali mali, trivijalni lijekovi se također trebaju koristiti. Kada imate brojne stvari koje trebate obaviti, postavite si prioritete, organizirajte se. Mnoge poteškoće izrastaju iz nereda. Postoje žene koje obavljaju stotine stvari i sve njih dobro, jer su dobro organizirane i imaju hrabro postavljen red u cijelom svom poslu. Znaju kako se svakoga trenutka koncentrirati na ono što rade, bez da se brinu o onome što tek dolazi za raditi, ili što su možda mogle obaviti ranije. Druge su zaokupljene sa svim tim što treba obaviti i zato što su zaokupljene, ne obave ništa.

Naravno da će uvijek biti mnogo žena čija je jedina zadaća upravljanje njihovim domom. Ovo je prekrasan posao koji je jako vrijedan. Preko ove profesije – jer to jest profesija, u istinskom i časnom smislu – one dobro utječu ne samo na svoje obitelji, već na svoje brojne prijatelje i poznanike, na ljudе s kojima dođu u

kontakt na ovaj ili onaj način. Ponekad je njihov utjecaj mnogo jači od utjecaja ljudi neke druge profesije, a da ne govorimo o tome kada svoje iskustvo i znanje stave na uslugu stotinama ljudi u centrima posvećenih formaciji i obrazovanju žena, poput onih koje moje kćeri iz Opusa Dei vode po cijelom svijetu. Tada druge poučavaju kako upravljati domom i postaju obrazovni radnici koji su efektivniji, rekao bih, od brojnih sveučilišnih profesora..

Iz: *Razgovori sa mons. Escrivá de Balaguer, br. 88.*
